

Мария Илиева

Вечер, край камината

Ти рисуваш тялото ми с устни.
Вечер, край камината – с очи.
тихо шепнеш... Дланите със обич
по лицето ми искри горят.
В тази нощ, изплетена от нежност,
наметни ме от звездите със палто.
Пламъците жадно да приплъзват
към копнящата ми голота.
Скрита зад очите си, усещам
как отпиваш ти от моята чаша.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10095>]